



Gorzów Wlkp., dnia 15 stycznia 2020 r.

WOJEWODA LUBUSKI

Władysław Dajczak

GN-III.7180.26.2019.SMar.

Lubuska Izba Rolnicza
w Zielonej Górze

L.Dz. *16*

Dnia *2001 20*

Pan

Michał Kurtyka

Minister Klimatu

Uprzejmie informuję Pana Ministra, że wyrokiem z dnia 23 listopada 2016 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim stwierdził nieważność Uchwały Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 11 lutego 2008 r. nr XIX/168/2008 w sprawie podziału Województwa Lubuskiego w części dotyczącej obwodów łowieckich nr 206 i 207, czego konsekwencją było zaprzestanie prowadzenia gospodarki łowieckiej na ww. byłych obwodach łowieckich.

Jednocześnie nadmieniam, że w dniu 24 czerwca 2019 roku Sejmik Województwa Lubuskiego podjął uchwałę nr VIII/122/19 dotyczącą podziału Województwa Lubuskiego na obwody łowieckie powołującą (wcześniej rozwiązane) dwa nowe obwody łowieckie 206 i 207. Podjęcie przedmiotowej uchwały miało przyczynić się do wznowienia gospodarki łowieckiej na ww. obszarach obwodów łowieckich, tym samym ograniczeniu szkód łowieckich.

Jednak z uwagi na fakt długiego okresu czasu jaki upłynął pomiędzy datą powołania obwodów łowieckich, a datą wydzierżawienia przedmiotowych obwodów łowieckich przez koła łowieckie oraz Polski Związek Łowiecki, powstał problem odpowiedzialności za szacowanie oraz wypłatę odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzęta łowne w uprawach i płodach rolnych w przedmiotowym okresie czasu.

Sytuacja jest bardzo newralgiczna, gdyż poszkodowani w dalszym ciągu nie mogą otrzymać odszkodowań za szkody powstałe ww. okresie, gdyż zapisy ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (*Dz. U. z 2018r. poz. 2033 ze zm.*) nie wskazują jednoznacznie podmiotu odpowiedzialnego za szkody w zaistniałym stanie faktycznym.

Aspekt prawny przedmiotowej sprawy jest bardzo złożony, gdyż nie ma stosownego przepisu prawa, który można było by zastosować w zaistniałej sytuacji.

Potencjalną drogą rozwiązania powyższej sytuacji wskazuje treść komentarza do art. 28 ustawy Prawo łowieckie *Pązik Adam, Słomski Marcin, Prawo Łowieckie* opublikowany przez Lex 2015 w brzmieniu:

„Artykuł 28 ust. 1a ustawy przewiduje wyjątek od zasady wydzierżawienia obwodów przez koła łowieckie. Jako że zawarcie umowy dzierżawy, podobnie jak innych stosunków cywilnoprawnych powinno być zasadniczo dobrowolne może wystąpić sytuacja, w której określony (mniej atrakcyjny) obwód łowiecki nie zostanie w ogóle oddany w dzierżawę ze względu na brak zainteresowanych tym kół.

W takim przypadku obowiązek zawarcia omawianej umowy jest nałożony przez ustawodawcę na Polski Związek Łowiecki, przy czym ustaje on z momentem złożenia oferty objęcia obwodu w dzierżawę przez koło łowieckie.

Należy zwrócić uwagę na pewne wątpliwości interpretacyjne związane z powyższą normą. Nie jest bowiem jasne, czy stosunek dzierżawy przez Polski Związek Łowiecki ustaje z chwilą złożenia oferty przez jedno z kół z mocy prawa („automatycznie”) czy dopiero w chwili zawarcia umowy dzierżawy z kołem. Wykładnia literalna przemawia za pierwszą z wyżej zarysowanych możliwości, przy czym powstaje problem, kto ma się zajmować obwodem łowieckim w okresie „bezkrólewia” (do czasu jego faktycznego objęcia przez nowego dzierżawcę). Wykładnia funkcjonalna powyższych przepisów prowadzi do wniosku, że Polski Związek Łowiecki powinien wypełniać obowiązki dzierżawcy aż do faktycznego przejęcia obwodu przez koło łowieckie (celem tej regulacji jest bowiem ewidentnie to, aby nieatrakcyjne tereny myśliwskie nie pozostawały niezagospodarowane). Wskazane jest znowelizowanie powyższej normy przez określenie, że dzierżawa Polskiego Związku Łowieckiego trwa do chwili zawarcia umowy dzierżawy przez koło łowieckie (a nie złożenia oferty)”.

Jednakże należy mieć na uwadze, że powyższy komentarz ma charakter sugestywny, wskazuje pewien mechanizm, natomiast nie może być stosowany jako przepis powszechnie obowiązujący prawa.

Mając na uwadze powyższe zwracam się z prośbą do Pana Ministra o wskazanie możliwego sposobu postępowania w opisanej powyżej sytuacji tj. wskazanie podmiotu, do którego poszkodowani producenci rolni będą mogli składać wnioski o odszkodowania za przedmiotowe straty w okresie pomiędzy datą powołania obwodów łowieckich a datą wydzierżawienia przedmiotowych obwodów łowieckich przez koła łowieckie.

Nadmieniam jednocześnie, że pismem GN-III.7180.26.2019.AMie. z dnia 3 września 2019 roku zwróciłem się z prośbą do Ministra Środowiska z zapytaniem o dostępne możliwości rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy dlatego też mam świadomość, że przedmiotowa sprawa jest Państwu znana.

Liczne obawy i niepokój producentów rolnych z terenów województwa lubuskiego związany z obecną trudną sytuacją są bardzo duże, dodatkowo stan ten potęguję obecny w województwie wirus ASF, dlatego też ponownie sygnalizuję i poddaje pod rozwagę zaistniały problem.

Mam świadomość, że zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1995r. - Prawo łowieckie Wojewoda nie jest organem właściwym do spraw w zakresie administracji łowiectwem, jednakże obecna sytuacja na obwodach łowieckich 206 i 207 z uwagi na aspekty prawne jest bardzo szczególna, dlatego też wiedza o możliwej formie postępowania w przedmiotowym przypadku ma kluczowe znaczenie.

Mając powyższe na uwadze zwracam się do Pana Ministra z prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytanie w zakresie postępowania w obecnym stanie faktycznym w obwodach łowieckich 206 i 207 oraz jednocześnie zwracam się do Pana Ministra z prośbą o rozważenie możliwości ewentualnego zainicjowania zmian przepisów prawnych w Prawie łowieckim, które uwzględniałyby „sytuacje nietypowe” np. takie jak ta, która ma miejsce w obwodach łowieckich 206 i 207.

Do wiadomości:
Lubuska Izba Rolnicza